

...και επαιδευσαν επι των...
...και επαιδευσαν επι των...
...και επαιδευσαν επι των...

...και επαιδευσαν επι των...
...και επαιδευσαν επι των...
...και επαιδευσαν επι των...

Πατρι Κ/κ. 251α

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καρδιά μου ιδωθ...
...καρδιά μου ιδωθ...
...καρδιά μου ιδωθ...

(Συνέχεια εις την Αην σελίδα)

...ως πάς σαρκίσιμος και λυσιτελής λειτουργών οργανισμός, εξαπλάσει την κανονικήν έκαστου τών μελών λειτουργίαν προς επιτυχίαν του καθολικού σκοπού εις τὸ σύστημα, τὸ ὅποιον ἀνακοπὴν ἔνεκε τῶν ἐξωτερικῶν περιστάσεων δὲν ἐξελίχθη και δὲν διεμορφώθη συμφώνως πρὸς τὰς νεωστὶ δημιουργηθείσας ἀνάγκας και τὰς νέας περιστάσεις. Ἡ ἑλληνικὴ τῆς συνεκτικότητος κατῆς και τοῦ συστήματος ἀνένησε παρ' ἡμῶν και ἐν αὐταῖς ταῖς τάξεσιν τοῦ ἰθῦντος κλήρου τῶν ἀποστολικῶν ὄχι ὡς τὴν εὐγενή ἐπαγγελτικὴν αὐτομικτὴν πρωτοβουλίαν και δράσιν πρὸς ἀριωτέρου ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνωθεν βασιτεῦ λαχόντος κλήρου «πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων, εἰς ἔργον δικαιοσύνης, εἰς οικοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ» (Ἐφ. 4,12), ἀλλὰ ὡς τὸν ἀπύκτον τοῦ ἐγωισμοῦ και τῆς κερδοσίας, ὅστις τὴν ἐξουσίαν χειρίζεται οὐχὶ εἰς οικοδομὴν, ἀλλὰ εἰς καθάρσιν. Πικρὰ εἶπω νὰ ἐξνομήσω τὰ δεινὰ, ὅσα κα τῆς ἐλλείψεως κατῆς και ἐκ τῆς συνδρομῆς ἀντιθέτων περιστάσεων συνεκροσθησαν και ἐπεκλήθησαν ἐπὶ τοῦ ἀπύκτου σώματος τῆς Ἐκκλησίας ὡς σκωρικὴ καταβιβρώτικα πᾶσαν αὐτοῦ λαοῦ και ἀπειλοῦσα νὰ περυστήσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῶν ζῶντων τῆν Ἐκκλησίαν, ἥτις ἐχορήγησε τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς μαρτυρὰς και ἐδωρορήσας τὴν ἄτλαντας τῆς θεολογίας και ἐγέννησε τοὺς κήρυκας τοῦ Εὐαγγελίου ἀντὶ τῆν ἀρκτον και τὴν εὐκν πᾶσαν ἐκ ἐκκλησίαν ἀποκαμύσαν και χερσίζοντες τῆς ἐξωθεν συνδρομῆς και ἐπιπέσαν πρὸς ἀναβίωσιν και ἀμψν. Τίνα τὰ δεινὰ και τίς ὁ τρόπος τῆς θαρραλείας και ἀποκαταστάσεως αὐτῶν, γινώσκου εἴπερ τις και ἐπιπέσει νὰ ἰμετέρας Θ. Παναγιώτου, ὅς ἀποκαταστήσῃ τὸν ἰμετέρας Παναγιώτου ἰστορικὴν ἀδελφῆς ὁ μόνον ἐν πίστει, ἀλλὰ και ἐν ἀμψει.

Ἐκλήθης εἶτα, Παναγιώτατε, πρόεδρος τῶν προέδρων πᾶσῶν τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησιῶν, στήλη πυρὸς φωτίσασα και καθοδηγοῦσα τὸν νέον Ἰσραὴλ διὰ τῆς ἐρήμου τοῦ παρόντος βίου εἰς τὴν Ἁγίαν Ἱερουσαλήμ, τὴν πόλιν τὴν οὐράνιον και μένονσαν. Εἶπε, τὸ ὄψος τῆς τιμῆς; ἀμψρον, οὐράνιον ὅσον! Ἄλλ' ὁ ὄγκος τῆς προντίσεως; Ἰδοὺ πῶς ἀριστοτεχνικῶς διασφράσσει αὐτὸν ὁ τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος κληρὸς τῶν παρεκτός ἢ ἐπιπίστασις μοι ἢ κατ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πᾶσῶν τῶν Ἐκκλησιῶν τίς ἀσπένει και οὐκ ἀσθενεῖ τίς σκωνδάλιζεται και οὐκ ἐγὼ πυροσφύκας (Β Κορ. 11,28); Ἐκ τῆς ἰστέλλομενος πρὸς στιγμὴν ἐξω τῆς ὀλομελείας τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας πρὸς ἀπαικτικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ σώματος αὐτῆς, θὰ ἴδῃ μὲν μέλη αὐτῆς πικρὰ κακονομῶς τὴν λειτουργίαν αὐτῶν ἐκτελεσκόντων και ἀραρότως τῆς κερχλῆς τοῦ ἰσίου σώματος τοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ ἀρραρότου πρὸς ἀλλήλα δεσμοῦ ἀντὶ τῆς ἀμψν θὰ ἀισθῶνθῃ ὁμοῖ; μετὰ λύπης τὴν ἀπουσίαν στενοτήρας ὁρατῆς αὐτῶν ἐπικρῆς και ἐπικοινωνίας, ἥτις ἀπικρατέτως πάντοτε, ἀνικμηκτέρας ἀποβλέπει, κωμικονομῆσας ὑπ' ὄψιν τῆς ἐξωτερικῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς μῆς; και ἀδικαίετου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Τὴν ἀμψν κατῆν, ἐξέτω μοι εἰπεῖν,

...ὡς κορυφῆς ἥτις ὑπὸ τῆς ὀσίας Προνοίας ἐταχθῆς ἐπὶ τοῦ Οἴου. τούτου Θεονοῦ ὄργανον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν μεγάλων αὐτῆς ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου βουλῶν; Καὶ ποῖα ἄλλη ἢ ἡ Σὺ μεγαλοπράγμων δεινῶν θὰ συλλάβῃ και θὰ μαιεῖσῃ και θὰ διαπλάσῃ τὸν τύπον, ὅρ ὅν τὸ ἐννόημα θὰ προσλάβῃ ἀρκια και ὄστα; Νέοι τότε χρόνοι ἀμψης και μεγαλείου θὰ ἀνατελοῦν ἀνὰ συμπασσαν τὴν Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίαν και αἰωνίους τίτλους τιμῆς και ὀδῆς; θὰ ἀναγράψῃ ἢ ἱστορίᾳ περὶ τοῦ καλοφάτου τούτου Ὀρόνου και τῆς Ἰμετέρας Θ. Παναγιώτης.

Ἄλλ' ἐκλήθης τέλος, Παναγιώτατε, ὅπως ἀπὸ τῆς σήμερον εἰς τὰς στήβαράς Σου χεῖρας ἀναλάβῃς και τὴν δικαιοβέρην τῶν ἀλιτρώτου ἔθνους, Πατριάρχης ἀμψ και Ἐθνάρχης, συναρίζων τὴν χροστὴν σερκὸν ἐνδύσεων προκκοτόχων Σου, τῶν Ἰωνκιδίαν, τῶν Λουκάρειαν, τῶν Γρηγορίαν, τοὺς ἄθλους τῶν ὀποιῶν μετ' ἀδικαίετου σεβασμοῦ τιμῆ και γερκίου συμπαν τὸ εὐσεβεῖς ἡμῶν Ἰένος. Καὶ ἐπὶ τὸ ἔργον τοῦτο ἐκλήθης ὄχι ἀπὸ ἢ πρὸ τριστίας ροδίσιας ἡῶς τῆς ἐθνικῆς πικρογενεσίας ἐδωρορήσῃ εἰς ἡμῶς τὸ ποθητὸν μεσορῶνημα τῆς ὀλοκληρωτικῆς τοῦ ἔθνους ἀπολυτρώσεως, ἀλλ' ἐν στιγμῆς, κατ' ἄς ἀπειλεῖται νὰ καταρρεύσῃ εἰς ἐρείπια τὸ ὄψιμαρὰς οικοδομήμα, ὅσαρ ἡγεῖται ἢ δεξικ τοῦ Ἰψίστου διὰ τῆς μεγαλοφυίας δικαιοβέρην ἀνδρῶς και συμπονοῦτος ἔθου. Ἄσον κίκαλο τοὺς ὀφθαλμοὺς Σου και ἴδε. «Ἡ γῆ ἡμῶν ἐρημικὴ ἐπιπέσει ἡμῶν πυρκαϊκοῖς, τὴν κερχλῆν ἡμῶν ἐμῶν ἡμῶν ἀλλότριον κατεπαύσῃ καὶ ἡρήμωται κατεπαύσῃ ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων» (Ἠσ. 1,7).

Ἐν τοιαύτῃ πλήρει ἀπαισίῳ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ αἰωνῶν στιγμῆ, κατ' ἢν ἀπηδαιλοῦχθον φέρεται τὸ σκῆφος αὐτοῦ αὐτανδρον κινδυνεῦσον νὰ καταποντισθῇ, σύσσωμον τὸ Χριστιανισμῶν πλήρωμα πρὸς τὴν Σὴν ὡς πρὸς πολικὸν ἀστέρη ἐστράφη κορυφῆ, παρὰ Σου ἀπευδεχόμενον φωτισμὸν ἐν τῷ σκῆφει και ἀσφαλῆ εἰς λιμένα σωτηρίας κατ' ὀδοῦ ἡγῆσιν. Καὶ τὴν ὀδοῦσμον ταύτην τὸ λαὸς Σου φωνῆν ἐπίμωσεν ἀνωθεν ὁ Θεὸς, καλέσας Σε εἰς τὴν ἀρχηγίαν αὐτοῦ και ἀποστέλλων σήμερον ὡς ποτε τὸν προφήτην Αἰθῶ, «πρὸς πάντας, ὅς ἐν ἐξαποστεῖλαι Σε πορεύσῃ και κατὰ πάσαις ὅσα ἐν ἐντέλλομαι. Σοὶ λαλήσεις μὴ φοβῆθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν και οὐ μὴ δύνωνται πρὸς Σε, ὅσται μετὰ Σοῦ ἐγὼ εἶμι τοῦ ἐξαμψεῖσθαί Σε λέγει Κύριος». (Ἠερεμ. 1, 7).

Τοιοῦτος και τῆλοκῶτος, Παναγιώτατε ἄγιοτα, ὁ βερκὸς κλήρος, ὅστις ἔλαχεν ἐπὶ Σέ! Σύνταξις και ἀνόρθωσις αὐτῶν, ὅσται μετὰ Σοῦ ἐγὼ εἶμι τοῦ ἐξαμψεῖσθαί Σε λέγει Κύριος. (Ἠερεμ. 1, 7).

